

L'efecte Mozart

Francesc Llongueres

Director de Virtèlia, Escola de Música

Des de fa molt temps, es parla de l'efecte Mozart. De fet, va ser el neuròleg francès Alfred Tomatis qui en va parlar, ara fa més de quaranta anys, en titllar Mozart de "virtuós del sistema neurovegetatiu i un especialista en neurologia funcional". Tomatis assegura que les qualitats terapèutiques de la seva música es basen en l'anàlisi estètica i psicolò-

gica, els efectes neurofisiològics en el cos humà i també en l'anàlisi de laboratori de l'espectre sonor de la seva música.

Podríem afirmar que la música és una necessitat del sistema nerviós, una energia que estimula directament el cervell i que ajuda al desenvolupament de la persona en tots els

aspectes, tant pel que fa al desenvolupament intel·lectual –i, per tant, al llenguatge–, com als efectes corporals i al moviment associats.

Efectivament, en escoltar música el nostre estat d'ànim acostuma a oscil·lar entre la identificació plena amb la peça proposada i el clar rebuig.

La música estimula les modulacions del sistema simpàtic i fa viure d'aquesta manera els estats emocionals més profunds. El ritme, la melodia, la mètrica, el to, el timbre i les freqüències de la música aconseguen estimular el cervell humà, especialment en les zones relacionades amb l'hemisferi dret, que regula la funció espai-temps. A més, l'oïda es comporta com una dinamo, i s'ha comprovat que la major part de l'energia que necessita el cervell prové de l'acció dinamogènica de l'aparell

les seves diverses obres i/o estils i arriba a trobar i definir unes característiques pròpies en l'obra de Mozart, característiques lligades a la fluïdesa, a l'absència de monotonia i a la mobilitat de les seves harmonies.

Aquest darrer any s'ha celebrat el 250 aniversari del naixement d'aquest genial compositor i Virtèlia Escola de Música de la Institució Cultural del CIC es va adherir a aquesta celebració, una de les que han tingut més ressò a tot el món,

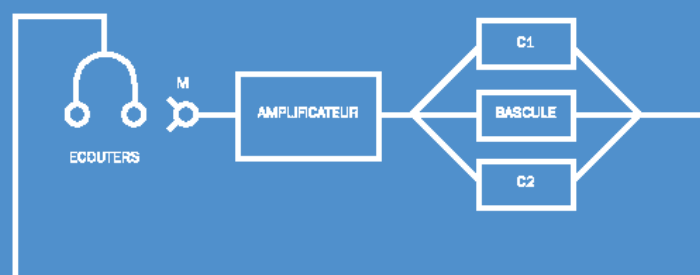
duent a terme diferents activitats com ara la *marató Mozart*, que va ser l'activitat central de l'Any Mozart. La Marató va tenir lloc un dissabte del mes de maig del 2006, amb participació d'alumnes i professors de

ment, aniran desfilant altres compositors insígnies.

Com a pedagogs, hereus com ens sentim de l'esplèndida tradició pedagògica catalana i humanista que va

en el camí a recórrer i fent-los conscients del que és la música i del seu significat. Cal, naturalment, dissenyar projectes engrescadors, però sobretot inculcar-los la cultura de l'esforç. Aquesta és l'actitud que permet el progrés, això és, la consecució d'uns èxits, modestos al començament, però que finalment són els que motiven l'alumne i l'animen a continuar endavant en el –sovint– difícil procés de l'aprenentatge ■

L'orella electrònica

auditiu. D'aquesta manera, el sistema nerviós, associat a l'oïda, intervé directament en la regulació dels efectes de la música sobre l'organisme en general. No cal dir que la música de Mozart satisfà plenament aquest equilibri neurològic.

Totes les investigacions indiquen que la funció reguladora del nostre sistema neurovegetatiu està en connexió amb altres sistemes que controlen els cicles superiors dels fenòmens de l'existència: la respiració, la reproducció, la circulació, etc., per la qual cosa podem afirmar que la música, sobretot la de Mozart, ens posa en sintonia amb l'Univers.

El doctor Tomatis estudia també els gràfics produïts pels anomenats *espectrogrames* aplicats a la música de coneguts compositors -Mozart, Salieri, Beethoven, Haydn-, estableix comparances entre les gràfiques de

l'Escola i també d'altres centres; els concerts d'alumnes al llarg del curs amb l'objectiu d'adquirir l'hàbit de tocar davant de públic; els tres concerts de professors: el primer, al gener, amb motiu de la inauguració de l'Any Mozart, el segon, al març, comentat pels mateixos professors, i el tercer i darrer, a l'octubre, va coincidir amb la inauguració del curs escolar 2006/2007; les sortides dels alumnes a concerts programats al Palau de la Música; la conferència "Autoretrat musical de Mozart", a càrrec de Pere Albert Balcells, reconegut especialista en la matèria, que va pronunciar el dia de Santa Cecília, patrona de la música; l'exposició commemorativa a càrrec dels alumnes de llenguatge musical, els quals, assessorats pels professors de l'Escola, van dur a terme un excel·lent treball sobre els aspectes més importants de la vida i obra de Mozart. Aquest any el dedicarem a Xostàkovitx i Orff. I, així, successi-

de la Mancomunitat a la República, i més concretament de la tasca que va portar a terme la generació del noucentisme, hem d'anar més lluny i pensar que tota música, sigui de Mozart o d'un altre compositor, té un origen comú, surt de la consciència d'una persona, d'un creador, i té com a objectiu final arribar a cada una de les persones que l'escolten. La música fa que les consciències de les persones s'agermanin en un nivell superior de comunicació que els ha de permetre connectar, sens dubte, amb el cosmos i amb l'Univers.

A Virtèlia, som conscients que l'educació musical no està justificada si només consisteix a impartir uns coneixements musicals i unes tècniques instrumentals concretes. Es tracta, més aviat, d'influir positivament en els nostres alumnes guiant-los en aquest procés d'aprenentatge individual, animant-los constantment

